

1. Ej - hle, na-še cha-sa bě - ží ze sa-la-ša [: k Ježíš-ko - vi ma-lé - mu, Kristu Pá-

nu krásné - mu. :] Ve zpě-vu dě-ku - jí, je-mu se klaně-jí, s andě-ly nad ho-ra -

mi, s ptáčky a o-več - ka - mi ple-sa-jí.

2. Jděme a pospěšme,
těž se mu klanějme!
[: On v městečku Betlémě
leží v prostičkém chlévě. :]
V jesličkách na seně,
jsou při něm andělé,
Josef, pěstoun Ježíše,
kolébá jej tam tiše, Ježíše.

3. K nohám mu padněme,
dary obětujme,
[: jemu libě zpívejme,
ať se mu zalíbíme, :]
křesťané upřímní,
znejme dobrodiní,
že k nám na zem sestoupil,
by nás všechny vykoupil krví svou.

4. Drahé Jezulátko,
rozmilé Děťátko,
[: zrozené jsi v chudobě,
trpíš vše dobrovolně, :]
to pro nás, pro hřích náš,
abys vin zbavil nás.
Ty znáš srdce každého,
jak zlého, tak dobrého,
všechněch nás.

5. V těch chladných jesličkách,
ovinut v plénčičkách
[: musíš trpěti zimu,
pro naši velkou vinu, :]
velikou lásku k nám,
ty jsi prokázal nám,
žeš přijal člověčenství
sám ve své osobnosti, Kristus Pán.

6. Zdráva buď, Královno,
Krista Pána Matko,
[: plná milosrdenství,
též i dobrotivosti, :]
uslyš nás, pomni nás,
stůj při nás v každý čas.
Pros u Synáčka svého,
Ježíška rozmilého, vždy za nás.

2. Jdě - me a pospěšme, též se mu klanějme! [: On v městeč - ku Bet - lé - mě le - ží v pros -

tičkém chlě - vě. :] V jesličkách na se - ně, jsou při něm andě - lé, Josef, pěst -oun Je - ží -

še, ko - lé - bá jej tam ti - še, Je - ží - še.

3. K no-hám mu padněme, da - ry o - bě-tujme, [: je-mu li - bě zpí-vej - me, ať se mu

za-lí-bí - me, :] křesťa - né upřím - ní, znejme dob-ro-di-ní, že k nám na zem sestou -

pil, by nás všechny vy - kou - pil kr - ví svou.

4. Dra - hé Je-zu-lát-ko, roz - mi - lé Děťátko, [: zro-ze-né jsi v chudo - bě, tr-píš vše

dobro-vol - ně, :] to pro nás, pro hřích náš, a-bys vin zbavil nás. Ty znáš srd - ce každé -

ho, jak zlé - ho, tak dob - ré - ho, všechněch nás.

5. V těch chladných jesličkách, o - vi - nut v plénčičkách [: musíš tr - pě - ti zi - mu, pro na - ši

velkou vi - nu, :] ve - li - kou lásku k nám, ty jsi pro - kázal nám, žes přijal člo - vě - čen -

ství sám ve své o - sob - nos - ti, Kristus Pán.

6. Zdrá - va buď, Královno, Kris - ta Pá - na Matko, [: pl - ná mi - lo - srden - ství, též i dob -

ro - ti - vos - ti, :] uslyš nás, pomni nás, stůj při nás v každý čas. Pros u Sy - náčka své -

ho, Je - žíš - ka rozmi - lé - ho, vždy za nás.